

500ΛΕΞΕΙΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Γεννήθηκε στη Λευκωσία και είναι απόφοιτος του Τμήματος Τουρκικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κύπρου. Έχει γράψει μια τριλογία για το πώς οι γυναίκες της Κύπρου μιλούν για τον πόλεμο. Έχει γράψει επίσης θεατρικά έργα για ανεξάρτητες σκηνές και για τον ΘΟΚ. Το νέο της βιβλίο με τίτλο «Brandy Sour» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη.

Ποια βιβλία έχετε αυτόν τον καιρό πλάι στο κρεβάτι σας;

Το «Πιάσε τον λαγό» της Lana Bastasic, «Ο άντρας μου» της Rumena Buzarogska και το «Ηλιος με ξιφολόγχες» του Γιώργου Σκαμπαρδώνη.

Ποιο ήταν το πιο ενδιαφέρον στοιχείο που μάθατε πρόσφατα χάρη στην ανάγνωση ενός βιβλίου;

Την ύπαρξη στρατοπέδων Εβραίων στην περιοχή Καράολος της Κύπρου στο εξαιρετικό «Τι είναι ένας κάμπος», της Νάσιας Διονυσίου (Πόλις).

Ποιο κλασικό βιβλίο διαβάσατε πρόσφατα για πρώτη φορά;

Τον «Ξένο» του Καμύ. Δεν το είχα διαβάσει ξανά και το πήρα στα χέρια μου την κατάλληλη στιγμή, όταν δυσκολευόμουν για κάποια θέματα σημαντικά.

Περιγράψτε την ιδανική αναγνωστική συνθήκη.

Στην παραλία, δίπλα από τη θάλασσα, απόγευμα, καλοκαίρι.

Υπάρχουν βιβλία για τα οποία να νιώθετε ενοχές που σας άρεσαν;

Η ανάγνωση μου χαρίζει πάντα μεγάλη χαρά, αλλά ίσως να ένιωσα λίγες ενοχές που λάτρεψα τόσο τα βιβλία του Χάρι Πότερ. Τώρα που το σκέφτομαι ξανά, καμία ενοχή, Μόνο χαρά.

Τι είναι αυτό που σας συγκινεί περισσότερο σε ένα βιβλίο;

Η παρηγοριά που σου προσφέρει. Το ταξίδι.

Ποιο είναι το επόμενο βιβλίο που θα διαβάσετε;

Είμαι ανάμεσα στο «Καθώς ψυχορραγώ» του Φόκνερ και στο «Πες της» του Οικονόμου. Το καλοκαίρι είναι πάντα η περίοδος που πλέον μπορώ να το ρίχνω στο διάβασμα όπως παλιά.

Μήπως είναι η πολιτική αυτή που σε αναγκάζει να μην πεις ποτέ αϊράνι;

Αν ήταν στο χέρι της πολιτικής δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε ποτέ τίποτα. Ευτυχώς, υπάρχουν πάνω από πολιτικές και κακοτοπιές και προκαταλήψεις τα ανθρώπινα. Οι μικρές ιστορίες των ανθρώπων που αποκαθιστούν την εμπιστοσύνη μας για τον κόσμο.

Πώς η δόξα και η κατάρρευση ενός κτιρίου μπορεί να αντανάκλα τον σπαραγμό μιας ολόκληρης χώρας;

Αν αυτό το κτίριο είναι το Λήδρα Πάλας, το θρυλικό ξενοδοχείο της Λευκωσίας, που μεσουράνησε τη δεκαετία του 1960 και έγινε το κέντρο όλων των πολιτικών εξελίξεων στο νησί, του πολέμου, των διαδηλώσεων, του ανοίγματος των οδοφραγμάτων, της κάθε χαράς και της λύπης, τότε ναι, μπορεί να είναι ο καθρέφτης μιας χώρας και μιας ολόκληρης εποχής, όλων όσα υπήρξαν και θα μπορούσαν να είχαν υπάρξει.

Επιμέλεια: ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΚΑΡΑΚΗ